

Til D. H.

I Dagblaðnum 25. september ger D. H. eitt álop á javnaðarflokkinn vegna grein, sum eg hevði í SOSIALINUM leygardagin 14. september. Í hesi grein reisti eg spurningin, um vit ikki hava gloymt landbúnaðin, tá vit royna at skapa aðrar vinnugreinar enn fiskivinnuna, og um vit ikki nú eiga at kanna, á hvønn hátt vit fáa sum mest burtur úr jörðini.

Eg skrivaði ikki hesa grein sum umboð fyri javnaðarflokkinn, men tað, at eg eri valevni hjá hesum flokki, er so tað, sum fær D. H. at gera álop sitt.

Góði D. H.! Tað er væl altíð stuttligt hjá honum, ið skrivur, at fáa aftursvar, tað visir, at tú so í hvussu so er hevur haft ein lesara; men satt at siga hevði eg ikki roknað við einum svari av hesum slagnum. Hevði heldur væntað, at onkur tók um endan og segði sína hugsan um, hvat gerast kann, fyri at landbúnaðurin kann gerast ein meira lønandi vinna, og at vit fáa meira burtur úr jörðini. Tað gjørdi tú ikki, men komst við eitt sindur av brikli, og við tí tæmir tú ongum endamáli.

Tað er rætt, sum tú sigur, nakrir nýggir tankar komu ikki fram í greinini, og tað var heldur ikki ætlanin. Kortini haldi eg sjálvur, at spurningurin um landbúnaðurin ikki kann gerast ein týðandi táttur í landshúshaldinum, hevur ikki verið nógv uppi.

Som man råber i ørken, får man svar

Dimmalætting og sambandsmenn hava lagt upp til orðaskifti, og megu rokna við aftursvari upp á óhoviska orðalag teirra.

Tó at tað kann vera nakað um, at tá val fer fram, so roynir hvør á sin hátt at koma sum frægast úr valstríðnum; men eitt víst mark skuldi tú verið, hvussu tung høggin falla millum samgonguflokkar, men tað tykist sum Dimma einki mark kennir sær og aftursvar fær hon samsvarendi.

Sjáldan plagi eg hefta meg fyrst við oddagrein Dimmalættingar, men tað gjørdi eg seinasta hósdag, har m. a. fremstu menn javnaðarflokksins vóru mettir hvør á sin hátt, sum tað fellir Dimmalættingarblaðstjóranum best. Tað átti at verið honum þúra greitt, at hvorki lögtingsmenn ella fólkatingsmaður javnaðarflokksins hugsa ella fremja fyri at gera Dimmalættingar politikkinn til vildar, tað vildi verið idioti at hugsa. — Tað er nú einaferð so langt millum sambandspolitikk og javnaðarpolitikk, sum tað er millum svart og hvítt; hetta eigur hvør einasti aktivur sambandspolitikari at skriva sær aftan fyri oyra, um teir ikki fyri langt síðan hava.

— Tað er uttan iva sami, sum skrivað hevur oddagreinina, ið skrivað hevur lesarabrev í somu Dimmu, undirskrivað »Suðringar«, hvar ymist verður drigið fram, m. a. verður javnaðarflokkurin sagdur at taka

Eg fari ikki at krúpa uttan um, at eg eri valevni hjá javnaðarflokkinum minni enn so, takki tær fyri, at tú gjørdi vart við tað, men sum sagt, greinin hjá mær, sum tú tókst so illa upp, hevði einki við tað at gera.

Tá vit nú tosa um landbúnað og javnaðarflokkinn, fari eg kortini at visa á, at í virkisráð flokksins, sum seinast varð viðgjørt á landsfundinum í vár, verður sagt millum annað, at skipast má fyri, at jørðin verður at koma fólkinum á staðnum til nyttu, og at jarðabrukini fáa eini hóskandi stóð, so landbúnaðurin kann gerast ein meira lønandi vinna.

Hvussu vit annars fáa jørðina at geva sum mest av sær, og hvussu jarðalóggávan skal skipast, hava landbúnaðarmenn helst best skil á. Koma landbúnaðarmenn í felag ella einsærís við skilgøðum uppskotum, og hevur lögtingið vilja at virka fyri, at landbúnaðurin gerst ein meira týðandi táttur í búskapi okkara, so er ikki óhugsandi, at henda vinnugrein aftur kann gerast ein stórir samfelagsstuðul. Verður einki gjørt, eri eg bangin fyri, at vit ein dag fara at angra tað.

Kári D. Petersen

sær æruna fyri tað, sum avrikað verður, og tað hevur hann sannanliga alla orsök til, tí tað má

Ein sterkan flokk

Um slakar tveir mánaðar hava vit lögtingsval. Vit hoyra eisini, at fólk eru farin at tosa um hetta val, og um hvør man fara at vinna valið. Vit sum hava áhuga fyri politikki og hava fylgt eitt sindur við, hava okkara meting. Nú kann ein spyrja, hvat eg byggi eina slíka meting á? Jú, eftir at hava hoyrt lögmannsroðuna og umrøðuna av henni, er eingin ivi longur.

Eg skal ikki koma inn á roðuna hjá lögmanni; vit hava øll hoyrt hana og kunnu sjálvi gera okkum eina meting av henni. Men undir umrøðuni tóktist mær, at allir roðarar talaðu til fyrirumns fyri lögmanni og flokki hansara.

Fara vit at kanna, siggja vit skjótt, at tað hevur verið stórir framburður á øllum økjum, og nú vilja aðrir sjálvandi siga, at teir hava verið við til at gjørt hetta arbeiði. Men sum sagt, so siggja vit, at framburðurin altið er har, sum javnaðarmenn eru á odda og hava leiðsluna.

Aðrir hava eisini roynt seg. T. d. royndu sambandsflokkurin og fólkaflokkurin í fyra ár, og úrslitið kenna vit. Næstu fyra árin tóku teir sær sjálvstýrisflokkinn til hjálpar, men úrslitið varð hitt sama.

sigast, at seinastu tíðina hevur flokkurin verið heldur ádurhildin í so máta. Haraftur imóti kann sigast at Dimma hevur verið heldur framligari við at rósa sínum monnum í landsstýrinum fyri líkt og ólíkt; drúgvur frágreiðingar við mynd av landsstýrismonnum hava verið næstan í hvørju Dimmu. So tað ber illa til at siga, at sambandsmenn eru smædnir.

Ikki minst er at undrast á, hvussu lætt farið verður um sannleikan, tá tað í hesum sama lesarabrevi verður sagt, at tað ikki vóru sambandsmenn, men javnaðarmenn, sum kjósaðu sambandsmann til lögmann eftir deyða P. M. Dams. Hetta hevur als einki við sannleika at gera, tí sjálvsagt ynsktu javnaðarmenn ikki sambandsmenn í sess høvdinga sín. Hvussu leikur fór fram til val av lögmanni eftir P. M. Dam sála, er altoi ikki lónt, tó er tað ein spurningur, hvussu djúpt tað á hesum sinni loysir seg at skera í og drega upp um tað, sum tá fór fram. Hetta er kanska vert at umhugsa, tá Dimmalætting ikki aftur seg við at skjóta javnaðarmenn í hesum sambandi og tann vinning flokkurin fekk við valið í — 70 fyr val av sambandsløgmanni.

Enn eru tó ikki allar súgur skiftar.

Í hesum sambandi er freistandi at spyrja, hvat mesta stríðið stóð um við samgongusamráðingarnar í 1959?

Var tað um samarbeiðssáttmálan ella lögmannssessin?

Hvør var tað, sum at enda var so mansligur at skera ígjøgnum?

Tað vil helst tæna Dimmu og sambandinum best at ganga spakuliga við hurðunum, tá talan er um lögmannsval!

— en

stubbar uttaneftir

Mentan

Kenslu- og mentunarmálaráðharrar úr norðanlondum høvdu fund í Helsingfors mánadagin, har teir saman við mentunarnevndini hjá Norðurlanda Ráðnum tingaðust um norrona samarbeiðið í mentunarspurningum tey næstu árin.

Nýggjur flokkur

í Fraklandi

Bláútgevarin, Jaques Ser-van-Schreiber, og fyra limir

í stjórnini hjá Giscard d'Estaing, teirra millum skrivarin í kvinnuspurningum, Francoise Giroud, hava stovnað nýggjan flokk, sum teir kalla Hin Radikali-Sosialistiski Uppbyggingarflokkurin. Nýggi flokkurin fer at liggja ímillum hin sosialistiska og radikala flokkinn, verður sagt úr Paris.

Nixon er dýrur

Amerikanska stjórnin sendir hvørja viku við einum serflogfari post við loynilgum skjólum um politisk viðurskipti kring allan heim in til fyrrverandi forsetan har í landinum, Richard M. Nixon, sum nú er staddur í California.

Hvør flogferð kostar út imóti 100.000 kr.!

Stovna nýtt ríki

Menninir á myndini omanfyri, George Guarghias-Irghen úr Javna og Hans Joachim Heindl úr Vesturtýsklandi, hava stovnað nýtt ríki. Teir verða ávíkavist forsetar og forsætisráðharrar í lýðveldinum Luconia, sum er ein oyggjabólkur í ein útnyrðing úr Borneo. Sambært leiðararnar fyri nýggja ríkið hevur oyggjabólkurin ikki verið undir nøkrum myndugleika í eini 20 ár, og eftir alheims reglum hava einstaklingar tí loyvi til at kanna sær hann uttan at spyrja nakran eftir.

Kissinger til Jordan

Amerikanski uttanríkisráðharrin, Henry Kissinger, fer miðskeiðis í hesum mánaðinum til Jordans at tingast við leiðararnar har um eina friðarlíga loysn á Miðeysturkreppuni, sigur ein talsmaður fyri jordanska uttanríkisráðið.

Felags EF-sendiharri

Tey nýggju felagsmarknaðarlandini eiga at senda ein felags sendiharra til at umboða Felagsmarknaðin í fyrrverandi portugisiska hjálandinum Guinea Bissau heldur vesturtýski skrivarin í uttanríkisráðnum, Hans Jürgen Wischnewski.

Mannfólk royna p-bolla

Um stutta tíð verður gjord ein roynd í Svoriki við einum p-bolla til mannfólk. Tað er eitt líð av granskurum, sum hevur uppfunnid nýggja bolla, undir leiðslu av einum professara.

Í bollaunum eru hormonir, sum støða framleiðslu av sæðyknum. 30 mannfólk fara at luttaka í royndini.

Partisanar lótu liv

15 afrikanskir partisanar og triggjar kvinnur lótu liv undir einum skotbardaga við rhodesiskar hermenn við markið, verður sagt í einari frágreiðing, sum varð almannakunngjørd í hovudsstaðnum Salisbury seinasta sunnudag.

Tilsamans 398 partisanar hava nú latið liv undir bardøgum við rhodesiskar hermenn við markið síðani desember 1972.